

Уважаеми госпожи и господа, аз съм Петър Цонев, ще се опитам с тази статия да Ви запозная с резултата от моите изследвания на сведенията, които ни съобщава така наречения „Именник“, за историята на българите. Този документ е намерен през 1866 г. от руския учен Андрей Попов в преписи в една Московска и една Петроградска библиотека.

Публикуването на преписите предизвиква след 1911 г. интерес и сред българските учени. Трети препис е намерен също в Русия след 1944 г. От кого и кога е съставен „Именника“ на българските владетели има различни предположения.

„Именника“ е прибавен, като продължение на библейската „Книга IV на царете“.

За голяма част от тълкуването на „Именника“ съм възприел някои постановки на Йордан Вълчев. Той възприема, че датировките в именника са по българския слънчев календар. Времето се отмерва в кръговрати по 12 години и по 60 години. Годишите до 12 са обозначени с календарни животни. Йордан Вълчев установява, че година „първа“ от съвременния календар започва с година „петел“ по българския слънчев календар.

От начало ще се запознаем обзорно, по-накратко с „Именника“. После ще тълкуваме „Именника“ свързано с исторически събития, които са известни от българските и чужди писания..

-

В резултат от моите изследвания на „Именника“, сравнено с известното от други източници предполагам, че съставителя е разполагал с доста подробно описание на исторически събития, така да се каже от домашни, съставени от българи документи.

Той, съставителя, на „Именника“ доста емоционално е тълкувал по своему с това, което е разполагал. Предполага се че „Именника“ е съставен или преведен на езика говорен в България към края на XV век или началото на XVI век.

Двеста години по-късно, Паисий Хилендарски не е намерил тези документи, навярно „царски“ хронологии на българските владетели. Но те са могли да бъдат създадени само от българи, имайки пред вид датирването на събитията с календарните животни. Числените редни са показани със славянските букви със своите точни числени значения.

„Именника" започва, може да се каже, с една препратка към по-древната история на българите, приблизително според мен от около 105 г. сл. н. е. с двете имена Авитохол и Ирник. Това е епохата от 105 г. до 591 г.

Първия владетел от „Именника" е Авитохол. Това е сложна дума съставена от три части.

Първата част е името Авит. Втората част е буквата „о", която свързва двете думи. Третата част е „хол". Хол означава „свободен" или „освободител". Авит е историческа личност. Името намираме в книгата на Е. В. Фьодорова „Императорите на Рим, величие и упадък" С. 1977, превод от руски език.

Авит, произхождал от знатен галски род. Гали римляните наричали келтите.

Така съставителя на именника провъзгласява келтския произход на българите.

Както споменах по-рано подробно ще анализираме „Именника" след обзорен преглед.

Вторият владетел е Ирник син на Атила. Епохата от 105 г. до 591 г. разбира се с някои подробности, завършва с образуването на васално на тюрките, българско държавно обединение, на север от Кавказ, река Дон, на изток от Каспийско море.

Авитохол и Ирник са от рода Дуло. Третия упоменат в „Именника" владетел не е от рода Дуло. Гостун е наместник от рода „Ерми", който е "царския" род на тюрките.

Записаният Гостун е наместник от 591 г. до 593 г.

В 593 г. Коурт Кубарат от българите, пак от рода Дуло е начело на Велика България.

Безмер е следващия владетел записан в именника. Той е от рода Дуло, но като съвладетел на Коурт Кубарат от 641 г. до 644 г.

„Тези пет князе управлявали 515 г. от другата страна на Дунава (на север), а след това идва Есперерих от рода Дуло, от тази страна на Дунава, както и до тука“.

Българите начело с Аспарух са преминали южно от река Дунав, според мен в годините след 644 г. Курт Кубрат, според моето тълкуване на „Именника“, остава вероятно в пределите на велика България.

В 682 г. Тервел е вече съвладетел на Аспарух. Той също е от рода Дуло.

Без да е посочено името на следващия владетел, той е от рода Дуло. Съобразявайки се със събитията, които са известни от източниците около 703 г. и 705 г., „твирем“, както е записан в именника, е пак същият Тервел, като самостоятелен владетел. Тук „твирем“ може да се тълкува с някои резерви, като „девети“ по ред законен владетел на българската държава, като се вземе пред вид, според моето тълкуване, съвладетелските години на Аспарух от 632 г. до 644 г.

Следващия владетел от именника е Севар. И той е от рода Дуло. Според мен, подреждайки годините указани в „Именника“, Севар е съвладетел на Тервел от 721 г. до 731 г. От 731 г. до 736 г. Севар е едноличен владетел.

В 736 г. се случват събития, които не са отразени в именника, но има прекъсване от една година. В 736 г. България и Македония били завладени от славянски племена, дошли от земите северно от река Дунав, „тъй наречените рихини и по-просто влахорихини и сагудати“. Завладени са голяма част от Византия, Света гора. Те се разпръснали по цяла Гърция.

В 737 г. На власт идва Кормисош. Той е от влашкия род. Съставителя на именника не го е записал с личното му име . „Кормисош“ тълкувам като „храни с ралото“, с други думи „селянина“. Той изменил рода Дуло. Съставителят на именника пише след това, „тъй да се каже стана лошо“.

Следващия владетел от „Именника“ е Винех от 749 г. до 756 г. Той също от влашкия род .

Може да се предполага, че Винех не е име на владетеля. Според мен съставителя на именника го определя като „объркан“.

След победа в сражение на българите с Византия, Винех не продължил да преследва византийците. Това се изтъквало „като слабост или предателство. Избухнал бунт, в резултат на който, ханът и хората от неговия род били убити. На престола българите поставили Телец. Той взел властта в 760 г.

Тук сведенията от „Именника“ и това, което пише Рашо Рашев се разминават. Според „Именника“ Винех е бил на власт до 756 г. От 756 г. до 760 г. в „Именника“ няма вписани владетели. Някои изследователи на „Именника“ смятат, че в този период е имало незаконен владетел или владетели „които съставителя на „Именника“ не е вписал .

Телец - „златния“, той е на власт от 760 г. до 763 г. Съдбата на Телец е същата като съдбата на Винех. „Отново избухнал бунт, той бил свален и заедно с първенците си убит“. Затова, според мен, съставителя на „Именника“ определя рода на Телец-Угаин като „предателски“ .

От 763 г. до 765 г. в „Именника“ има прекъсване, няма посочен владетел.

Последният владетел вписан в „Именника“ е Умор. Той е бил на власт само четиридесет дни през 765 г. Умор, според мен не е личното име на владетеля. Съставителят на „Именника“ го определя като „отстъпилия“ (помръкнал). Той е пак от влашкия род, славянския род.

Така от 105 г. до 765 г. са изминали 660 г. Това са точно 55 дванадесет годишни цикъла по българският слънчев календар.

Моето тълкуване на „ Именника" може да се намери на:

http://albus-bg.com/PetarTsonev/imennik_obshta_schema.pdf

http://albus-bg.com/PetarTsonev/imennik_obshta_schema-de.pdf

От кого е съставен именника не е известно. Предполага се, че е в преписи, които се намират в руски библиотеки. Според учени изследвайки езика, на който е написан именника е установено, че е написан на българският език от петнадесети - шестнадесети век.

Според мен именникът е съставен, написан, от българин, който е използвал документи от царските канцеларии на българските владетели.

Най-важното, според мен, което намерих в именника е това че съставителя ни насочва към келтския произход на българите.

Всички мои изследвания, са най-подробни във всяко едно отношение - значение на думи и имена, съгласуване на исторически събития и години, периоди на властване в именника на българските владетели.

Подготвил съм материали за документален филм за историята на българите. Необходима ми е Вашата подкрепа.

Мнения и отношения изпращайте на адрес:

E-mail: petar_tsonev48@abv.bg